

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [سایت خبری تحلیلی زیتون](#)]

[تاریخ: ۶ اسفند ۱۳۹۹]

بیانیه‌ی جمعی از نواندیشان دینی ایرانی

مصادره‌ی اموال بهاییان آپارتاید دینی‌ست

زیتون - ۱۴ تن از نواندیشان دینی با صدور بیانیه‌ای «مصادره‌ی اموال و املاک بهایی‌یان ایران را به «شدت محکوم» کرده و از حاکمیت و قوه‌ی قضائیه‌ی خواستند به شکایت‌های آنان «بی طرفانه» رسیدگی کند.

به گزارش زیتون در این بیانیه با اشاره به «اخبار موثق و نگران‌کننده» مبنی بر «مصادره املاک و زمین‌های زراعی ۲۷ خانواده از هموطنان بهایی ایرانی، در روستای «ایول» در نزدیکی شهر ساری، صرفاً به جهت بهایی بودن صاحبان آن‌ها از سوی دادگستری استان مازندران» این رفتار «نمونه‌ای از تبعیض مذهبی و آپارتاید دینی» خوانده شده است.

به باور امضاءکنندگان بیانیه، این عمل «نه تنها عملی آشکارا غیر اخلاقی، سراسر مخالف موازین حقوق بشر، خلاف امنیت ملی و متضاد با قانون اساسی جمهوری اسلامی» است بلکه «با آموزه‌های انسان‌ساز آیین اسلام نیز ناسازگار است».

متن کامل این بیانیه که به امضاء حسن یوسفی اشکوری، محمدجواد اکبرین، عبدالعلی بازرگان، محمد برقی، احمد علوی، حسن فرشتیان، رضا علیجانی، سروش دباغ، حسین کمالی، علی طهماسبی، یاسر میردامادی، داریوش محمدرپور، مهدی ممکن و صدیقه وسمقی رسیده به این شرح است:

در محکومیت مصادره‌ی اموال و املاک بهاییان

اخبار موثق و نگران‌کننده‌ای از ایران می‌رسد مبنی بر آن که حکم قطعی مصادره‌ی املاک و زمین‌های زراعی ۲۷ خانواده از هموطنان بهایی ایرانی، در روستای «ایول» در نزدیکی شهر ساری، صرفاً به جهت بهایی بودن صاحبان آن‌ها، از سوی دادگستری استان مازندران صادر شده است. حدود یازده سال پیش نیز خانه‌های ۵۰ خانوار از روستاییان بهایی همین روستا سراسر تخریب شده بود، این در حالی است که روستاییان بهایی این روستا نقش پررنگی در آبادانی آن داشته‌اند.

شوربختانه نه تنها شکایت بهاییان از تخریب خانه‌هایشان در این روستا در دهی گذشته به جایی نرسید، که حالا املاک و زمین‌های زراعی‌شان نیز رسماً مصادره شده است. بهاییان ایول از قدیمی‌ترین جوامع بهایی ایران هستند و تلاش برای متلاشی کردن جامعه‌ی بهایی این روستا، آخرین حلقه از تلاش‌های حاکمیت ایران برای حذف نظاممند تنوع دینی و مذهبی در کشور است.

مصادره‌ی اموال و املاک بهاییان به سبب باورهای آن‌ها نمونه‌ی آشکاری از تبعیض مذهبی و آپارتاید دینی است و نه تنها عملی آشکارا غیر اخلاقی، سراسر مخالف موازین حقوق بشر، خلاف امنیت ملی و متضاد با قانون اساسی جمهوری اسلامی است که همچنین با آموزه‌های انسان‌ساز آیین اسلام نیز ناسازگار است. پیامبر گرامی اسلام حتی پیش از پیامبری عضوی از «پیمان نیکان» (جلف الفضول) بود؛ پیمانی خودجوش و فراقبیل‌های که به دنبال استیفای

حقوق افراد بدون در نظر گرفتن پیوندهای قبیله‌ای بود؛ این پیمان در حالی شکل گرفت که در فرهنگ قبیله‌ای پیشااسلامی هیچ فردی صرف نظر از پیوندهای قبیله‌ای دارای حقوق نبود.

حقوق بشر، پیمان نیکان جهان جدید است؛ که برای آدمیان صرف نظر از رنگ، نژاد و باورهای دینی و مذهبی حقوق برابر قائل است. نقض حق مالکیت بهائیان ایران بر اموال و املاک خود با سوء تفسیر و تأویل به عنف اصل ۴۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی صورت گرفته است؛ این در حالی است که اموال و املاک شخصی بهائیان مصداق هیچ یک از موارد برشمرده شده در این اصل، مانند مال حاصل از ربا، غصب، رشوه، اختلاس و غیره نیست. تلاش برای قانونی جلوه دادن مصادره اموال و املاک بهائیان در نزد آگاهان به حقوق هیچ رنگی ندارد. خبرهای غیر رسمی رسیده از ایران همچنین حاکی از آن است که مصادره‌ی املاک و زمین‌های زراعی بهائیان ایول گویا متأسفانه آغاز موج جدیدی از خیز حاکمیت برای مصادره‌ی اموال و املاک بهائیان ایران در شهرها و روستاهای کشور است.

ما جمعی از نواندیشان دینی ایرانی مصادره‌ی اموال و املاک هموطنان رنج‌کشیده و زحمت‌کش بهایی در ایران را به شدت محکوم می‌کنیم. ما از حاکمیت ایران به ویژه قوه‌ی قضائیه‌ی جمهوری اسلامی مصرانه می‌خواهیم به مصادره‌ی ظالمانه‌ی اموال و املاک بهائیان در سراسر کشور پایان دهند و به شکایت‌های بهائیان و دیگر اقلیت‌های دینی و مذهبی در ایران نسبت به آزار و اذیت، غصب و هتکی که نسبت به آن‌ها روا داشته می‌شود، بی طرفانه رسیدگی کنند.

«الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ يُؤْتُونَ»: آنان که ایمان آورده و ایمان خویش را به ستم نیالودند ایمنی آن‌ها راست و هم‌آن‌ها حقیقتاً هدایت‌یافتگان اند (انعام: ۸۲).

حسن یوسفی اشکوری،

محمدجواد اکبرین،

عبدالعلی بازرگان،

محمد برقی،

احمد علوی،

حسن فرشتیان،

رضا علیجانی،

سروش دباغ،

حسین کمالی،

علی طهماسبی،

یاسر میردامادی،

داریوش محمدپور،

مهدی ممکن،

صدیقه وسمقی.

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]